

Exedræ Ecclesiasticæ Sive Concionvm Moralium ... t. ...

In Dominicas totius anni

Schrötter, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1688

XIV. In Domin. Quinquagesimæ. Ecce ascendimus Hierosolymam, & consummabuntur omnia, quæ scripta sunt per Prophetas de Filio hominis.
Luc. 18. v.13. Arg. Calix Babylonicus exhibitus.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56320](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56320)

CONCIO XIV.

IN DOMINICA QUINQUAG.

Ecce ascendimus Hierosolymam, & consummabuntur omnia, quæ scripta sunt per Prophetas, de Filio hominis.

Luc. 18. v. 31.

ARGUMENTUM.

Calix Babylonicus exhibitus

Undique hodie ad symposium invitamur; undique nobis calix propinatur. A. Propinat Author Vitæ Calicem passionis suæ, & ad eum delibandum tacitus invitat in præsentī Evangelio dum dicit: *Ecce ascendimus Ierosolymam, & consummabuntur omnia, quæ scripta sunt per Prophetas, de filio hominis; tradetur enim gentibus, & illudetur, & flagellabitur, & conspuetur, & postquam flagellaverint, occident eum. Hic enim Calix est, de quo ipse ad Petrum inconsultè se dehortantem: Calicem, quem dedit mihi Pater non vis ut bibam illum? Itane Petre mihi adversaris, & poculum à Patre propinatum haurire non pateris? Ignoras calicem unum propinari ad hilaritatem, alterum ad sanitatem, & non minus hunc, atque illum à paterna manu sumendum?*

Propinat minima Societas nostra, dñ

SS. Synaxim propalam exponit, & ad eandem incensè ac patheticè invitat. Hic enim est Calix novi Testamenti? hic est Calix, de quo in Spiritu Psaltes: *Calix inebrians, quam præclarus est.*

Propinat & ipse mundus, dum *Psalm. 134. vs* Dionisia, ac Bacchanalia sua celebrat. Quemadmodum enim hic DEUS vini credebatur; ita eidem ab Ethnicis, (& utinam non etiam à Christianis) hoc tempore libabatur largius.

Quò me vertam? Quem Calicem arripiam? Num Passionis? At non est turbanda musica, nondum est dies Parasceves. An Calicem Eucharisticum? Facerem id equidem; nisi vererer, plerisque magis arridere Babylonicum. Quid ago? Dabo prælibandum Babylonicum; quatenus feticibus illius deterriti ad Calicem Domini hauriendum sese recipiant alacrius.

Partitio

II. Calix Babylonicus, cui se non;

non nulli totos immergunt, non est tam meraceus ac defecatus, uti passim creditur, sed ad modum mistus, & feculentus. Est, ut vulgò dicimur *Misch! misch!* seu *Kurremurve*. Proclamatus jam olim sub hoc nomine à Vate basilico est, sic de eo occinente; *calix in manu Domini vini meri plenus misto, veruntamen sex ejus non est exinanita, bibent omnes peccatores terra.* Plenus misto, quia nimirum & fecem vitiorum, & suppliciorum acerbiter secum trahit; & Nili instar in mare, quâ vitiorum, quâ suppliciorum sese exonerat.

§ I.

Calix Babylonicus scatebra vitiorum.

III. Primum mihi videretur oblatum Angelo Apocalypticò D. Joanni in muliere prostituta Babylonem equitate in hydra denis armata cornibus, & neptècapitum præferasi. Hæc corruptura sceleribus imperia è suis latebris emerit. Et vidi mulierem super hestiam coccineam, plenam nominibus blasphemias habentem capita septem, & cornua decem. Si monstro huic, scopoque mulieris respondere debet apparatus, coget in subsidium suppellectilem quamvis vitiorum, quâ Babylonem subruat. Ergo hinc faces, floresque præferet libidinis, inde cristas, coronasque arrogantia exhibebit; dexterâ pharetras furoris suspendet, sinistrâ pixides appendet, roxicaque invidentiæ? Demeret papavera, torporem saturata in præcordiis; tibias inflabit, ad

choros sollicitatura, toros sternet roseos corpora effæminatura? Denique venena, stabella cervicalia, torques; idola, & fecem reliquam criminis aggeret vulgus pariter, ac principes ad cædes, supra, scommata, perjurata, blasphemias inflammatura? Neutiquam. Præter formidatam grassantem nulla suppellex, aut armamentarium vitiorum. Quâ itaque viâ imperia subvertet? Unico quam præfert Codice. Et mulierem circumdata coccino, & margaritis habens poculum aureum in manu sua plenum abominatione, & immunditia. Solus hic Calix fat erat ad subversionem, excidiumque imperii, cui vix forent pares aliorum vitiorum acies coadunata. Hoc Calice assumpto stragis futuræ characteres fronti, incidit. Et erat in fronte ejus scriptum mysterium. *Babylon magna, mater fornicationum, & abominationum terra.* Nasciturus è Babylone portentis sola pro Lucina, patera obstetricatur. Hæc si libetur, nihil non libet, & tunc draconi insidet, ac mater abominationum proclamatur. Trahuntur siquidem effusione calicis in abrupta populi, & in uno carchesio dum liberius salus velificat, naufragatur.

IV. Ipsi Sodomitæ, quantumvis ad quævis dedecora recinèti essent, nihilominus quamdiu sobrii intra modestiæ cancellos sese continuere, at repleto abdomine, & potu fortiore inflammati, tum primum insanire ceperunt. Subierunt urbem palam hospites fronte, animoque cœlestes,

*Ebrietas
obscenitas
lascivia*

Gen. 19 4.

& tamen Sodomitarum nemo illos sollicitasse, seduxisse, infestasse legitur. Inviolatâ innocentia, ac pulchritudine à Lotho domû deducti sunt advenæ. Quis non stupeat, in tanto obscenitatis fimo viguisse duo lilia, ne quidem flammæ sulphuræ fumo afflata? Mō dico tamen interjecto tempore *Viri civitatis vallaverunt domum illius, à puero usque ad semen & dixerunt, ubi sunt viri, qui introierunt ad te? Educ huc illos, ut cognoscamus eos.* Quis tantam non horreat, & execreretur violentiam, petulantiam, libidinem? Urbs tota, nullâ hospitii reverentia, domum unum coronat, ne vel cœlestium hospitem secura sit pudicitia unam per noctem. Nec frigore senectus detineretur à scelere; nec pudore ullo pueritia à facinore. *A puero usque ad semen* Flagrat pestilentissimum sulphur, & in senum nive, & in lacte puerorum.

Verumtamen cum tam remissa principio Sodomitarum libido, ut quos intactos reliquerat subeuntes, eos ituros cubitum lacefferet? Tamne patiens lascivix flamma est, ut non illico exardescat? Audite. *Prius autem quam iront cubitum.* Nempe sobria petulantia coerceri potuit, quantumvis nitore empyreo proritaretur; at ubi exaturata est, nec Angelis pepercit, nec precibus, nec potentis frangi aut frœnari valuit. Si sibi temperassent in epulis, fortitan ignis ille sodomiticus tales hospites non afflasset; quos subinde adurere nitentur. Adeo invalescit libido, ubi largius, splendidiusque fuerit enutrita. Adeo Venus non enascitur nisi ex spuma non tam Oceani, quam poeuli.

V. Commoveor animo, quoties casum Viri secundum cor dei mihi revoco. Et quis tam ferreus, qui ejus retractatione non expallet? Vir erat electus ex millibus, Vir plenus Spiritu S. Vir supra modum amatus, & evectus à DEO. Et eheu quam turpiter lubricitavit? in quam detestandam provolutus est libidinem. *Qua obsecro occasione? quo tempore & loco? Eo nimirum quo David salaribus plenus dapibus per otium in salario suo inambularet. Accidit ut surgeret David de strato suo post meridiem, & deambularet in salario domus regia viditque mulierem.* Profectò somno litare secundum prandium inflexus non fuisset, nisi antea Libero patri liberius, aut liberalius propinasset. Decoquendis dapibus, tum somnus. tum post somnum deambulatio instituebatur. Consultius fuisset si arctius, profundiusque ad despumandum melius falerum indormivisset, quam quod se tam maturè proriperet. Ubi enim primum somnum deterfit ex oculis curiosus per fenestram prospexit, notavitque mulierem lavantem sese, & illico exarsit, incendioque fœdissimo conflagravit. Gliscebatur quippe etiamnum conceptus à calidioribus epulis fomes, & idcirco tam facili aciei affricu exarsit.

VI. Non fallebat hoc vini, acellularum mysterium Vagao Eunuchum Holophernis; ut nulla validiore machina pudorem honestissimæ Judith sub hastam missorum crederet, quam deliciis. Cum enim Dux ille immanis illius venustate captus esset,

sci-

sciretq; castitatis esse retinentissimam, Vagauum Enochum expugnandæ ipsius pudicitia præfectum iussit. Facile coniecit ille, quam ardua sibi provincia demandaretur. Emicabat enim ex ipsius Judithæ palpebris pudicitia, quæ vultu quidem pulchra, sed animo longè pulchrior, ut aurum gestabat in clamyde, haud secus in præcordiis gestabat castitatem. Itaque cum & hinc ducis libidine urgeretur, hinc viduæ inhiaberetur impudicitia, tandem virile fœminæ pectus non dignitatibus, non ferro, sed deliciis ad illecebras propudiosissimæ voluptatis flectendum est ratus. *Non vereatur bona puella introire ad Dominum meum, ut honorificetur ante faciem eius, ut manducet cum eo, & bibat vinum in iucunditate: O scelus! ô monstrum! ô valida gulæ machinamenta! Non dubitavit Vagao liliu illud candidissimum retingendum in lappam, gemmam illam, ac carbunculum viduarum, in carbonem abiturum, Judææ solem Cynthiam inconstantia evasuram, sidus Mosaicæ legis vertendum in scortum caliginosum, si paulò lautius cœnasset. Usque adeò assuetus dolis semivir adversum heruinæ pudicitiam potentior fore machinam credidit ventris ingluviem, quam regni insignia. Noverat enim immunditiæ id cum herbis commune esse, ut pollulent irrigatæ fœcundius; jejuniis, arentique solitudine exiccantur; & pereant. Noverat pudicitia scyllas, & Acroceraunia non esse alia, quam peropsides; nec alias charybdes, quam paterarum. Noverat quod quæ-*

vis guttula illecebræ pro mari sit, tum defendendis ex se aliis sceleribus, tum imprimis Venere procreanda.

Vah & male distinctus nepos in otio, & crapula ad pietatem, pudiciamque colendam efflorescit; & fœmina quævis alia plenè madida nitorem suum servabit? Naufragata fuisset, si se oceano epularum, paterarumque credidisset Judith, & fœmina vaga, ac dissoluta inter symposia litus continentia tenebit? Demersæ in abundantia sodomæ, & tu enatabis? Corruptus sulphuræ flamma, vir in virtute chalybis instar induratus, post epulas; & tu effœminate socie, atque arundinis instar inconstantia Euris agitate, innoxius, & illæsus subsistes. Efferati sunt innumeri alii per epulas, & crapulam ad cœdes, rixas, amulationes, perjuriam, blasphemias; & te Herculanæ pateræ, dapesque siculæ forsitan in Anachoretam recudent? Judas discipulus ad prodiditorem surrexit à mensa & scelus omnium maximum, quod excogitavit avaritia, gula obstetricante perfecit; Judæi post epulas surrexerunt ludere, & vitulo adolere; servus ille nequam cœpit bibere inebriari, & percutere, & tu manus compones, & innoxias servabis bene temulentus. Falleris, ô falleris, quisquis tibi indulgendo nimirum præsumis, si non ad extrema prolaberis, à maximis certe deficies. Non frustra faces nuptiarum, ac epularum caligo indixit; vix enim quiquam oculatus redit ab epulis, fumo oculos suffundente. Profectò enervatur virtus in epulis, & dum fercula sumant, friger

Castitas periclitatur in gula

Judith. 12. v. 12.

Matth. 24. v. 25.

fervor, paterisque, animi, ac rationis clavis demergitur.

§. II.

Calix Babylonicus ferax dolorum temporalium.

VII. At ut tantis fecibus stagnat Calix Babylonicus vitiorum, ita non minus ferax est dolorum ac suppliciorum.

Lustrando sacrae paginae suppellestem, vix unquam reperi pateram, vix unquam ollam, vix unquam abacum citra absinthium, amurcam, acorem dolorum, ac suppliciorum.

Calix Bab fecibus suppliciorum mistus

Jer. 1. 3.

Jeremias Vates in utero matris canonizatus in prima oraculorum supernorum revelatione quaesitus quidnam videret? Respondit: *Ollam succensam ego video, & faciem ejus a facie Aquilonis.* Intueor. Domine mi Ollam non lactis aut mellis, non amphoram mussi, sed vini inflammari pie & sulphure. Cui Dominus, *Ab Aquilone pandetur omne malum.* Planè inde redundant supplicia, unde promanarunt scelera. Per crapulam, & luxum seminantur vitia, per pœnas interrogatas metuntur. Ex uno lebete & crapula fecem scelerum egurgitat, & severitas eluvionem haurit tormentorum.

Guladoloribus sociata

Lut. 14. 2.

VII. Vix ingressus erat JESUS, domum Principis Phariseorum manducare panem, cum ecce hydropticus illi adstat super mensam. O miseram mortalium delicias! ô volupta-

tes dolori nunquam non consanguineas. Itane epulis calamitas sociatur, salernis siccibundus missetur hydrops, dolores convivii concatenantur? Ut vel hinc discamus nullam sanam, integramque felicitatem esse, semper illecebris gulae confœderari supplicia. Imo ante hydrops inferitur mensis, quam fercula inferantur. Ita non socii duntaxat deliciarum angores, morbique sunt; verum etiam antesignani. Iam sicciant illi, atque excubant ad lanienam nostram, priusquam nos potavimus. Præcipiunt nimirum palmam deliciis, & dum ista suum nectar propinant, jam dolores, & miseræ suam carchesium obtrudunt.

IX. Israelitæ quum suavissimum illud manna Angelicis præparatum manibus, & ab ipso Omnipotente omni saporis condimento ad delicias usque imbutum per summam inguacititudinem fastidiosè aspernati essent, concupiscentiis carnis laborare ceperunt. Anquit vel effrœnatis desiderii Dominus, & pluit super eos sicut pulverem carnes, & sicut arenam maris volatilia pennata.

Gula castigata

Psal. 77. 27.

Hic mihi liquidum, plerosque Interpretum in his avibus intelligere, adumbratas nobis esse mundi delicias, quibus intantum inhiant, tamque protervè eas sectantur impii, ut earum intuitu, supernarum consolationum manna despiciant, ac nauseabundi fastidiant.

Voluptates fugaces

Sed notandum imprimis est, quod illa turpissimæ voluptates, quibus irati Dei conniventia fruuntur peccatores,

cores, à Vate nominentur pulvis, & arena, avium instar sese demittens. *Pluit super eos, sicut pulverem carnes, & sicut arenam maris volatilia pennata.* Ut nimirum vel ex hoc hieroglyphico assequeremur earum fugacitatem, illasque perinde ac aves concito volatu transire, & si quam miseræ animæ adferunt jueunditatem, eam prope momentaneam esse. Ut sciremus non secus ac pulverem oculos obfuscare, & eluminare. Ut sciremus perinde ac saburrâ aggravare, vel profusus cymbam corporis nostri demergerere. Nam ut idem subdit Psalter: *Adhuc escæ erant in ore ipsorum, & ira Dei ascendit super eos.* Adhuc escæ erant in ore, & anima non erat in corpore; fumabant semicoctæ adhuc in labiis aves, & calebant recenti cœde cadavera. Cecidere circa tabernacula in cibum hominum volucres, cecidere in ipsis tentoriis ganeones in escam vermium. Voraverunt Israelitæ aves, & vorantur à vermibus, Planè non fœdus, sed scœnus cum morte iniisse visi sunt, quando mortem ab illa avium cœde pacti sunt, & vitas rependerunt suas. Heu quæ epulæ, quibus mors est investa! Funera mihi, non fercula vorasse videntur, & ex comestis cadaveribus in cada vera demigrasse. Lento, lento igne coquite ô Judæi aves istas, quo enim tardius iis vos reficitis, eò & tardius deficientis. Uno pene gradu earum ac vestrum vita ad metam graditur, nec aliud quam feretrum vobis in mensa adornatis. Ita planè evenit, videreq; erat alium animam citius vomentem, quam escas; alium

vinum cruore diluere; alium morte corripit, dum corripit carnes; hunc spiculo mortis sauciari, dum spiculo avem transigit, illius exire vitam ex ore, dum intrat in os ferculum. Quam ego à cibus illatam stragem mirarer, nisi scirem è pomo latam pestem mortalibus. Nec enim vel in paradyso potuit à vetitis cibus abesse mors. In cibo latuit, omnesque morimur, quia unus in consulta humanitate, vel aviditate comedit.

Recte itaque Psalter cecinit: *Sepulchrum patens est guttur eorum; quando sepulchrum esse debuit, per quod Mors intrat viscera.* Sapienter item: *Cinerem tanquam panem manducabam;* quando idem pene est perire, & bibere; exaturari, & exenterari; quando non nisi pulveribus, id est cadaveribus vivimus. Sapientissimè illi fuerunt *lachryma panes die, ac nocte,* quando sciebat epulis subesse funera, atque idem prope manducare, & mori. Ideo ipse suis parentebat lachrymis, quotiescunque mensæ accumberet; ne fortè minus pius, ac religiosus inveniretur.

X. Et quidem si tanta funera vel sola edidit gula lymphæ de petra emananti innavigans; quanta non edet in vini cado velificans? Ionuit ea sapiens in Proverbiis, cum diceret: *Eris sicut dormiens in medio mari, & quasi sopitus gubernator amisso clavo, & dices verberaverunt me, sed non dolui; traxerunt me, & ego non sensi.* Quemadmodum navarchus alto sopore oppressus nec polum observat,

Ibid. v. 34.

Voluptuosa

Psal. 5. v. 21

Psal. 101. v. 10.

Psal. 41. v. 3

Ebrius moritur sine ratione

Prov. 23. 5

servat, nec temonem vertit, nec moderatur navim; sed temere fluctibus sinit abripi, & in scopulos illidi; ita qui potu fortiori sepulti, aut consopiti sunt, nihil sublime nihil cœlestē meditantur, sed gubernaculo rationis amissō sese totos tentationum ventis abripi sinunt, donec tempestas aut per catharrum, aut aliud infortunium ad scopulum mortis allidat. Eheu quot heroes, quot potentes, quot juvenes robustissimi, hæc ratione impegerunt, & in ipso flore juventæ purpuream evomuerunt animam. Quot inquam aut per catharrum suffocata est anima, aut per imprudentem lapsum elisa, per fluctus, & undas submersa, aut per violentiam ferri, aliisque modis extrusa,

§. III.

*Calix Babylonicus fe-
rax suppliciorum
æternorum.*

XI. Verum quantumvis intemperantia sit obsterrix multorum scelerum, mater malorum, dolorum, ac funerum; illud mihi videtur gravissimum, quod per eam homo sapiissimè obnoxium æternæ se reddat damnationi. Proprium habet hoc *Gula causa damnationi* Calix Babylonicus, quod peccatorem constituat in periculo certo, & prope inevitabili damnationis æternæ. Etenim ut nullius alterius mortiferi criminis sit reus, satis ei lethale peccatum est sua temulentia. In hac quisquis mundo excedit, Orcum in-

trat. Neque effugium patet ullum per januam pœnitentiæ, postquam sopita, meroque oppressa ratio viam ostendere nequit; postquam nec excitantis Dei, divinæque gratiæ tractus sentiunt, nec monentis Angeli stimulos, nec salutaria adstantium hortamenta percipiunt; Nempe ut Sisaræ dormientis caput, transmissus per tempora clavus, terræ affixit; haud secus eorundem cerebrum pulvinaribus affixum est, quoad telum Libitina insperatum transadigat, & Orco transcribat. Vel ut Juditha Holo-^{*Judith. 16.*}phernem obtruncavit temulentum, & *caput ejus non erat in illo*, ut sacer Hystoricus memorat; ita planè Sathanas hominem debellaturus, & infelicem damnatæ apud inferos turbæ, socium transcripturus, Caput petit, id est rationem ejusque usum tollit, quo solo distinguimur mortales à brutis animantibus. Id si impetret & homo per temulentiam suam sibi ipsi rationem omnem demergat; ut nullum amplius valeat facere discrimen inter turpitudinem, & honestatem; dedecus, ac decus; impotens sui actionumque suarum seriarum, cujusmodi potissimum sunt, quæ spiritus salutisque negotium involuunt; tunc verissime enuntiavero: *Caput ejus non est in illo*. Ratio excussa est, & ideo perit, æternumque perit, quia absque ratione velut capite, adhuc totus ebrius hunc mundum deseruit,

XII. Prædictum id olim perquam patheticè à Doctore Gentium, ^{*1. Cor. 6. 9.*} Paulo

I. Cor. 69.

Ebricitas fa-
luit impo-
dimentum

Gal. 21.

Paulo Corinthijs : An nescitis quia
impii regnum Dei non possidebunt ?
Nolite errare neque ebrii regnum Dei
possidebunt. Et rursus Galatis idip-
sum asseravit. Manifesta sunt opera
carnis ebrietates ; commessationes & si-
mila , qua predicō vobis , sicut & pre-
dixi , quoniam qui talia agunt , regnum
Dei non consequentur. Puta , si (quod
tamen rarum non est) mors in fla-
granti , gravique intemperantia oc-
cupaverit ; sicque sine cruce , sine lux,
ut vulgò dicimus , hinc emigrave-
rit , Quippe cum ex fidei orthodo-
xæ axiomatis certum sit neminem
peccati unius , aut plurium obno-
xium admitti in beatorum domici-
lium ; nisi eadem ante mortem ex-
piaverit , aut per confessionis sacra-
mentum (si copia est) aut per alios
veræ pœnitentiæ , charitatisque actus
eluerit , sit autem pariter manifestum ,
neminem perfectè , planèque ebrium
ob defectum rationis ejulque usum ,
vel legitimè sacramentum suscipere
posse , vel nominatos virtutum actus
exercere , conficitur necessariò talem
si moriatur extra gratiam dei hinc abi-
re , atque interire flammis sempiternis
arsurum. Ibi tum primum symbolam
ad ultimum quadrantem cogetur ex-
olyere , ibi fecem extremam , eamque
nanquam deficientem exorberet. Ibi
gustus ille fame enecabitur , qui in præ-
senti tantopere sibi indulget ; ibi lin-
gua illa quæ vinum nunc nauscat , &
ad vomitum usque sese ingurgitat , bi-
bet fel aspidum , & venenum intana-
bile ; ibi stomachus ille , qui gestiebat
piscis instar mero innatari , jam mer-
getur chibano sulphuris inextinguibili.

XIII. Attendite , si forsitan dictis
meis quidpiam detrahitis ad divitem
illum epulonem , qui epulabatur quoti-
die splendide . & intuebatur bysso , &
purpura ; cujasa ad januam mendicus
ille Lazarus jacebat plenus ulceribus ,
cupiens saturari ex his , quæ cadebant
de mensa divitis. Quid illi evenit ?
Paulo post cum esset mortuus cœpit
rogare positus in inferno , quatenus
extremum digiti sui pauper ille in a-
quam intingeret , refrigeraretque lin-
guam ipsius vehementissimo excrucia-
tam incendio. Ubi tunc illa abundan-
tia ? ubi pateræ ? ubi calices ? Sicit ,
qui inebriabatur ; abundat , qui men-
dicabat. Qui aperto gutture vina jam
non bibebat sed infundebat ; poculum
sulphuris jam non libat , sed exinanit.
Quantum delicijs , voluptatibus , pocu-
lis sese hic immergit , tantum ibidem
eidem commensuratur dolor , & lu-
ctus.

Et hæc est fors quæ vos manet ve-
fani ganeones ; hic est puteus profun-
dissimus , cujus vos toties ruinæ , ac
demersioni obnoxios redditis , quoties
soliis voluptatis gratia ita mero ob-
ruitis , ut rationem vobis adimatis. Vi-
dete itaque ne casus , qui vos sæpe tran-
sit tandem inveniat , & divina Nemesis
eò gravius ulciscatur , quò tardiùs.
Numerat vos in gladio , ait Dominus o-
re Isaïæ Prophetæ. Non quod in quem-
vis ebriosum Justitia divina animad-
vertat ; sed quod ex ijs itentidem ad
supplicia decimet. Facit Numen opti-
mum , quod Principum quispiam in
multitudine delinquente , aut rebelli-
onem movente , cum in omnes eam læ-
vire clementis non sinat ; in quintum ,
sextum

Luc. 16.

Isa. 65. 11.

sexturn decimum ommissis aliis
fusorem suum effundit. Quod si
iteratò delinquant, repetit rursus sup-
plicia, & in gladio capita eorum præ-
cipua numerat. Suppari ratione divi-
na Nemesis Tribunal suum admini-
stat. Intuetur illa plures in uno costu
flagitiosos coadunatos, nec Deum
nec homines reverentes; & ambulans
inter eos incipit numerare: Unus, duo,
tres, quatuor nec vindicat, sed bene
decimum, aut duodecimum plectit.
Rursum desceñt ad aliam tabernam
conspicit per similes Corybantes, &
tursus calculat: Unus, duo, tres, & jam
quartum, quintum ferit, monetque
alios, ut eorum edocti sapiant, nec per
omnem intemperantiam exorbitent.
Et ita evenire evidentissima compro-
batur experientia; quodque alii com-
plices nonnunquam salvi evadant, soli
divinæ Clementiæ imputare debent;
timereque, ne quos sæpe gladius vin-
dex transit, tandem crudelius de me-
dio viventium tollat.

Proinde seriò adhortatur ejusmodi
Corybantes, & ganeones, nosque
omnes Dominus: *Attendite vobis, ne for-
te graventur corda vestra in crapula, &
ebrietate, & crucis hujus vita, & superve-
niat in vos repentina dies illa: tanquam
laqueus eius superveniet in omnes. Quem-
addum rete insperatò comprehendit
aviculam, cum nec quicquam periculi
suspiciatur, sed inter grana, & epulas
suas saltat, & cantillat: ita nobis mor-
talibus dies illa ultima sæpe laqueus est,
& imparatos, sceleribus immensos,
potu ebrios ad severum tremendi Ju-
dicis abripit tribunal. Id ne eveniat
moneo iterum ore ejusdem Domini
mei: *Vigilate omni tempore orantes,
ut digni habeamini fugere ista omnia, quæ
futura sunt, & stare ante Filium hominis,*
nimirum sobrii, & pii, in iustitia & fan-
ctitate. Quod nobis gratiosè largia-
tur, qui cum Patre & S. Spiritu
vivit & regnat JESUS Chri-
stus Dominus noster
Amen.*

Luc. 21. 33.
36.

CON-